

כזוין ח'ין ב'אשה וליכא למימר מאוס דחשיבא כמזירה הוא
 דלא מיחייבא קרבן משום דהוה לה למידק דהא תנן (ע"ט פ"ג ע"ג)
 הורוה ב"ד לינשא (ד) וחזרה וקלקלה חייבת בקרבן שלא הורוה אלא
 לינשא ויורה קרובה היא למזיד
 כשקלקלה מכשפית אלא עממא משום
 יחיד עשעה בהוראת ב"ד פטור דהכי
 אית ליה לר' שמעון ב"ק דהוריות
 (דף נ:) והאי דנקט הכא כזוין איש
 באשה סימנא בעלמא הוא :

גירוסין הנכח די
 ופי' שם ה' די עושע
 הא"ע סימן קכט ע"פ
 ג ופי' קג ע"פ א' :

מלכות יון טו' . והא דאמר
 בע"ז (דף י"ג) דבגולה אין
 מונין אלא למלכות יון בלבד אר"ת
 דהיינו בשאר שטרות דבגט שייך
 שלום מלכות דדבר גדולהא בעיניהם
 להפריד איש מאשתו ואין מונין אלא
 למלכות אותה העיר בלבד* :

היה במזרח וכתב במערב ב' לא
 כמו שפירש ריב"ן דלבעל
 קאי דבהדיא אמרי' בגיטין (פ' ד' וטס)
 היה במזרח מאן אילימא בעל היינו
 שינה שם עירו אלא סופר כדאמר להו
 רב לספרי כי יתבישו בהיני כחובו
 בהיני כו' ואל"ת בשלמא בעדים לרין
 לכתוב מקום שותמים דליכא קפידא
 שיכולין לבא ליה הומה אבל בסופר
 מאי קפידא איכא ועוד תימה דעכשו
 נוהגין לתחלה שהסופר כותב
 כתובה בעיר זו ושולחה לתתן לעיר
 אחרת שהוא מקום חופה וכותבין שם
 עיר החופה ששם חותמין ושמה י"ל
 הא דנקט הגמרא היה סופר במזרח
 לזו דוקא משום סופר אלא משום
 עדים אלא משום דמתני' קתני היה
 במזרח לשון יחיד דמשמע סופר
 ואורחא דמילתא דבמקום שהסופר
 כותב שם עדים חותמים וליכא
 פסולא אלא משום עדים ורב דקאמר
 נמי לסופרים לא היה מקפיד אלא
 משום עדים ובשאר שטרות אפילו
 שינה מקום עדים דיעבד כשר
 נדקתי ב'אחד דיני ממונות (סנהדרין
 ג' ע"ב) שטר שזמנו כתוב ב'אחד בניסן
 אע"פ שצ' עדים ואמרו ב'אחד
 בניסן עמנו הייתם שטר כשר ועוד
 כשרים חיישינן שמה איחזירו
 וכתבוהו אלא בגיטין החמירו והא
 דגיטין המאוחרים כשרים היינו
 כשהעדים והסופר היו ב'אותה העיר
 בזמן הכתוב בגט ואל"ת מלאו באשפה
 אמאי כשר לרבי מאיר ניחוש שמה
 איחרו וכתבו ולא חש הסופר להיות
 בעיר ציוס הכתוב בו וזרקו לאשפה
 אחי כדמוכח בהגמרש (גיטין פ"ג)
 והא איכא שלום מלכות דפי' דלאו אשלוס
 מלכות קפדינן דהוא מותר
 אפי' לתחלה לרבנן דר' מאיר כמו שאתו
 כותבים לברייתא עולם
 אלא מכיון דהיה במזרח וכתב במערב
 פריך וכן מוכח פרי"ח
 דגרם האיכא כתב לשם מלכות כו' משמע
 דמסיפא פריך ומוכחא
 סוגיא דתתיב' כו' מאיר ואר"י דלא
 מחזיקין ליה כמאורח דמסתמא

[פי' חוספות גיטין פי'
 ד"ה מפני וכו' כתבו
 דגר וכו' בספ' ר"י]

חוספות ישינים

דריה במזרח וכתב במערב
 בגיטין פריך כתיב איירי
 אילימא בעל היינו שינה
 (שמו) שם עירו (ושמה)
 ופי' עיר אלא מיירי
 שהיה הסופר במזרח וכתב
 במערב ומקפיד אמאי
 לא מוקף לה חש בעל
 ומיירי שהיה עומד שם
 בשעת כתיבתה גט וכתב
 עמיתו במערב ומתריץ
 דודאי איש לכתוב יום
 העמירה כעת (הסתיה)
 [הכתיבה] וליה לה לרבי
 דהי' היה לרין לכתוב
 מקום עמדת האיש כו'
 כן היה לרין לכתוב מקום
 עמדת האיש ואל"ת לא
 מלטי גיטין ב'אוס ממדינת
 הי' שם אלא א"ל לדעת
 מקום עמדת (הבעל)
 [האשה] בשעת העמדה ועל
 מקום לידת אומר כרי'
 דאי' לכתוב דשם עירו
 ושם עירה לא מיירי רק
 בעיקר דירתה וארבעה
 סוב' לזכר שלא לכתוב
 שא"ל לעמוד בו ויבא
 לכתוב גט כעשות ואם
 שינה מקום לידתו נראה
 דאין לפסול גט כן
 ואין לפסול משום דסדרי
 אשקא חתמי' דהא לא
 חתמי' רק אשקא גט
 דהא ככתובות [דף כז.
 אחריו] אש כתוב בשם
 איש פלוני כהן פלוני
 מעלין אורו לכהונה
 שרי אין מעדין שוא
 כהן דעל גופא דשטר
 לרבי חתמי'. ומעשה היה
 לפני כרי' ששט מקום
 לידתו והכשירו והשתא
 מוקף לה תלמודא בגיטין
 דהיה במזרח וכתב
 במערב ר"ל הסופר
 ותומה דכתובות עליו
 אין לא מוהרים מזה
 ש"לכתובות במקום אחר
 והוספה במקום אחר
 ונראה דאין קפידא בסופר
 רק בעדים כחותמין
 במקום אחר מחמתו
 שכתב גטו אבל ככתובות
 עליו שם סתם מקום
 שיהיה בו העדים אי'ן
 כיון שירושלמי שס"ז
 כותב כל הכתובי' בגבול
 עיר אף כי אין החופה
 במקום שומד בו לא
 מחמי כשיקרא : איבעי
 לה לאקרוי גיטא . ואל"ת
 איכ' דמיירי בלא קראוהו
 מאי אריא שלא כתב
 כסכתו כיון דלא קריה
 מופסיל דהכי משמע
 בגיטין וי"ל דאף כי
 מופסיל לא אמרי' הא
 מזה ומזה . אי' מיירי
 הכא דקרויה לאחר תמי
 אלא לא קרויה קודם

רבינא אמר לענין קרבן קתני (ה) עשו בית דין
 בהוראתן כזוין איש באשה ולא מתיא קרבן
 על פי עדים כשנגת איש באשה ומתיא קרבן
 ואיבעית אימא הא קמייתא רבנן היא ותריץ
 הכי הוי' מאשת איש ושניסת ע"פ ב"ד מתיב
 עולא מי אמרינן מאי הוה לה למיעבד והתנן
 *כתב לשם מלכות שאינה הוגנת לשם
 מלכות מדי לשם מלכות יון לבנין הבית
 לחורבן הבית היה במזרח וכתב במערב
 במערב וכתב במזרח תצא מזה ומזה וכל
 הדרכים האלו בה ואמאי לימא מאי הוה לה
 למיעבד איבעי לה לאקרוי לגיטא אמר רב
 שימי בר אשי תא שמע *הכונס את יבמתו
 והלכה צרתה ונשאת ונמצאת זו אילונית תצא
 מזה ומזה וכל הדרכים האלו בה ואמאי נימא
 מאי הוה לה למיעבד איבעי לה לאמתוני
 אמר אביי תא שמע *כל עריות שאמרו
 פוטרות צרותיהן הלכו צרות ונישאו ונמצאו
 אלו אילונית תצא מזה ומזה וכל הדרכים האלו
 בה ואמאי נימא מאי הוה לה למיעבד
 איבעי לה לאמתוני אמר רבא תא שמע
 *כתב סופר גט לאיש ושובר לאשה ומעה
 ונתן גט לאשה ושובר לאיש ונתנו זה לזה
 וזה לזה ולאחר זמן הרי הגט יוצא מתחת
 ידי האיש ושובר מתחת ידי האשה תצא מזה
 ומזה וכל הדרכים האלו בה ואמאי נימא
 מאי הוה לה למיעבד *איבעי לה לאקרוי
 לגיטא אמר רב אשי תא שמע *שינה שמו
 ושמה שם עירו ושם עירה תצא מזה ומזה
 וכל הדרכים האלו בה ואמאי נימא מאי הוה
 לה למיעבד איבעי לה לאקרוי לגיטא אמר
 רבינא תא שמע *כנסה בגט קרח תצא מזה
 ומוה כו' איבעי לה לאקרוי לגיטא רב פפא
 סבר למיעבד עובדא במאי הוה לה למיעבד
 אמר ליה רב הונא בריה דרב יהושע ר' רב
 פפא והתניא כל הני מתנייתא אמר ליה ולא
 שניגדו אמר ליה *ואשינויי ליקן וליסמוך
 (ופסק) אמר רב אשי ולקלא לא חיישינן
 הי קלא אילימא קלא דבתר נשואין הא
 אמרה רב אשי חדא זימנא דאמר רב אשי
 כל

(דף ב:) מצעוסה : סך קמייתא . דקתי חוץ מאשת איש (ג) כולה
 רבנן היא ולא פתני שניסת דמשמע אבל בעדים לא אלא תריץ
 ושניסת ומסתמין תרויהו : חוץ מאשת איש . דהיינו בעדים ושניסת
 ע"פ ב"ד בעד אחד דתרויהו בעו
 גט וכיון דבעינן גיטא אלמא מילתא
 היא ומתכרא לקמא : כתב לשם
 מלכות שאינה הוגנת . סופר שהיה
 לרין למנות מלכי ישראל או לשם
 מלכות אחרת כגון לשם מלכי רומי
 ותנא קרי לה שאינה הוגנת משום
 דאין להם לא כתב ולא לשון כדכתיב
 (עובדי ה' ב) בזוי אחת מאלו : הלא
 מזה ומזה . אם ניסת ב'אורו גט :
 כל סדריים . כל הכך לקולא דמתני' :
 מאי הוה לה למיעבד . סבורה היתה
 שהוא גט כשר : ולאקרוי לגיטא .
 לפני חס : וכלנס לרתה ונשאת
 לשוק . שנפורה ציבוס חכרתה
 ואח"כ נמצאת זו אילונית ואין ביאתה
 פוטרת לרתה כדאמר ב"ק (דף י"ג)
 פרט לאילונית שאין יולדת : הלא .
 לרתה מזה שניסת לו ומיבמה ורבי
 עקיבא היא (לקמן דף כ"ב) דעבד
 חייב לאוין כגון יבמה לשוק כחייבי
 כריתות כלשת איש ממש : כל עריות
 שאמרו פוטרות לרשותן . לשוק בלא
 חילוא ויבוס כגון ע"ז נשים דפ"ק
 (דף ב:) : הלכו לרות אלו ונישאו .
 לשוק ונמצאת הערוה אילונית ומודה
 שהחזקה לרתה לייבוס למפרע
 דערוה אילונית אינה פוטרת לרתה
 דאילונית מקח טעות הוא ולא אשתו
 היא ואין זו לרת ערוה וזקוקה ליבס
 כדתנן ב"ק (ט) וכולן שמתו או
 שמיאט או שנמצאו אילונית לרשותן
 מותרות : הלא . הלכה מזה ומזה כו' :
 גט לאיש ושובר לאשה . שהבעל טון
 שבר גטו והאשה כותבת סובר לגבות
 כחותבה מן בעלה ולתת לו השובר
 שאם לא היתה נותנת לו שובר לא
 יפרע לה כחותבה : ונתנו לוה .
 כסבורה זו לקבל גט מיד בעלה
 וקבלה סובר והיא נתנה לו גט : גט
 קרא . בגט מוקשר קמיירי כדלמך
 בבבא בתרא (דף קט) גט פשוט עדין
 מתוכו גט מוקשר עדין מאחוריו
 כשהיה טופלו חותם העד על הכפל
 וחזר וכופלו וחותם עד שני וכן
 שלישי ואם היו קשריו מרובים
 מעדין היינו גט קרח ופסול : סבר
 למיעבד עובדא במאי הוה לה

ג' ע"ז

ג' ע"ז

ג' ע"ז

ג' ע"ז

ג' ע"ז

ט"א

[כ"ב קלה]

ט"א איט

הגהות הב"ח
 (ה) גמ' לענין קרבן
 קתני והכי קאמר עשו
 כ"ד : (ג) רש"י ד"ה
 סך וכו' מאשת איש וכו'
 רבנן : (ג) ד"ה אמר
 ליה וכו' ומתן לדמות
 התשובה : (ד) תוס' ד"ה
 רבינא וכו' ליבא והלכה
 וקלקלה : (ה) ד"ה היה
 וכו' לפי"ח גבי ג'
 גיטין :

גליון הש"ס
 גמ' איכע לה לאקרוי
 כו' . ע"י גיטין ט'
 ע"י תוס' ד"ה לרבינן
 למקרייה .

למעבד . ולהחזיר לבעלה אשת איש שנשאת בעדים : והתניא
 כל הני . ולא אמרינן מאי הוה לה למיעבד : אמר ליה ולא
 שניסו אמר ליה ואשינויי לסמוך . אם זה דוחק ומתקן (ג) לדחוק
 התשובה אכן ממילא שמעינן דלא אמרינן מאי הוה לה למיעבד :
 (ופסק) . ונמנע ולא עבד עובדא : וקללא לא חיישינן . אם
 ניסת צבית דין ואח"כ יאל קול שבעלה חי ולפנינו לא בא :
 כל
 כי נמי בידוע שהסופר שם [וע"פ תוס' גיטין פ' ד"ה כי
 יתבינו] : **תא** שמע כל עריות כו' . ס"ד ככנסה ב'אחד
 להגשא עד שיתברר הדבר שמתרת לשוק אבל כאן בחזקת הישר
 לשוק עומדת : **תא** שמע כתב סופר גט לאיש כו' . ס"ד דהכא
 לא שייך איבעי לה לאקרוי גיטא כמו לעיל דמיירי אפילו אקריית
 גיטא אחר כתיבה קודם נתינה ועייליה לבי ידיה ואחילף ומשני
 דאיבעי לה לאקרוי לגיטא לאחר שתקן לה הסופר : **תא** שמע שינה
 שמו ושמה כו' . כגון שיש לו ב' שמות אחד ביהודה ואחד בגליל
 והיה ביהודה וכתב שם של בגליל ס"ד דהכא מאי ה"ל למיעבד
 אע"ג דאקרויה לגיטא קס"ד כשר ומשני דאיבעי לה לאקרויה גיטא
 ולשאלו ולאסוקי דעתא דכאן ביהודה אין שמו קד : **תא** שמע כנסה בגט
 קרח . ס"ד דהכא לא פשעה כל כך ללא איבעי לה לאסוקי
 דרעתא דמיפסיל בהכי ומשני דאיבעי לה לאקרוי גיטא בבית דין
 בהקפידן בדבר הרבה ואין הגמרא מביא הכן משניות כסדר
 המשנה אלא כסדר הראוי להקשות זה אחר זה דלא
 מתירא בברייתא שבינויא קמייתא כדפרישית [וע"פ תוס' כתובות
 קב' ד"ה ת"ש מתו] : **שם** עירו ושם עירה . נראה לר"י
 דלא חיישינן לכתוב מקום עמדתו ב'אורו יוס אלא מקום עיקר
 דירתו דהא בגיטין הבאים ממדינת הים חי אפשר לידע
 מקום עמידתם ב'אורו יוס : כל